

Pels drets i les llibertats, vaga general!

Un nou govern espanyol i una nova decepció. Tant és si el lidera el PP com el PSOE, les conquestes socials mai no arriben als treballadors i les treballadores. Les polítiques austericides i neoliberals persisteixen sigui quin sigui l'inquilí de la Moncloa, mentre que la repressió autoritària contra les classes populars i, en especial, contra el poble català esdevenen les eines per frenar qualsevol lluita per unes millors condicions de vida i justícia per a la majoria. Com en temps populars, el “socialisme” estatal ara també s'embolcalla de la bandera espanyola i del patriotisme per tancar les misèries d'un règim del 78 que escanya el gruix de la població i al qual cada cop se li noten més fissures.

En temps de campanya electoral, certs partits treuen a lluir limitades propostes progressistes que, si els serveixen per arribar a governar, tornaran a guardar en un calaix per vendre's de nou als designis d'un Íbex 35 que no suporta cap tipus d'acord amb forces que qüestionin mínimament els fonaments de la monarquia espanyola: els privilegis inalterables de les elits i un model d'estat indissoluble i centralista. Per això, malgrat tots els canvis que prometia el PSOE abans de tocar poder, aquests es van difuminar en passar de nou d'oposició a estatus quo, en un altre gir de l'etern tornisme polític espanyol perquè res no canviï.

Mesures de mínims com les derogacions de la reforma laboral del PP o la llei mordassa, la retirada dels vetos a les lleis socials del Parlament, l'acollida de refugiats ja acordada, la imposició de límits al lloguer, la fixació d'un impost a la banca, la renovació del model de finançament autonòmic o la publicació de la llista dels evasors que es van acollir a l'amnistia fiscal de Montoro, totes elles, es van fer fonedisses malgrat haver estat abans vehementment defensades per Pedro Sánchez.

Les classes treballadores catalanes sabem que els drets i les llibertats no es pidolen només a través del vot. Ho vam constatar fa un segle, després que la vaga de la Canadenca permetés assolir la més gran de les victòries de l'època, la jornada laboral de 8 hores i la jubilació als 65 anys. Però no només llavors, la història ha evidenciat tossudament que els avenços socials només s'han arrencat a través de la lluita. Pacífica, massiva i no violenta, amb la vaga general com una de les eines més clares dels treballadors i les treballadores.

I el 18 d'octubre tenim una nova cita, una nova convocatòria de vaga general que ha de ser massiva per deixar clar que no romandrem impassibles davant els continus embats que patim. La decepció del breu mandat de Sánchez al capdavant del govern espanyol, incapaç de derogar les mesures més lesives de l'etapa de Mariano Rajoy, ha de rebre una contundent resposta al carrer, les classes populars s'han d'empoderar i clamar que no permetran que se les torni a trepitjar, malgrat la creixent criminalització de la protesta i la repressió creixent cap a tot aquell que gosi aixecar la veu.

La Intersindical-CSC tenim clar que la República catalana és una eina imprescindible per enderrocar el règim del 78 i avançar cap a un horitzó de benestar, igualtat i justícia social, però fins i tot amb aquest horitzó sempre present, la lluita pels drets i les llibertats de les classes populars no pot cessar davant qualsevol institució. Ens mantindrem alçats i alçades, un cop més aquest 18 d'octubre, per exigir tots els drets i les llibertats:

- Per un salari mínim català i unes pensions dignes de, com a mínim, 1.200 euros que s'incrementin en funció de l'IPC català.

- Per la derogació de les reformes laborals del 2010 i el 2012 i la recuperació de tots els drets laborals perduts.

- Per una Inspecció de Treball dotada dels recursos adequats per fer front efectivament a les vulneracions de drets.

- Per la fi de les desigualtats laborals i la bretxa salarial que pateixen les dones, començant per la recuperació dels articles de la llei d'igualtat anul·lats i que feien referència al món laboral.

- Per un Pla de Rescat Social que garanteixi els serveis públics gratuïts i universals, alimentació i habitatges per a tota la població, l'aplicació integral de la renda garantida de ciutadania i un pla d'internalització dels serveis públics gestionats ara de forma externalitzada

- Per l'aplicació d'un acord d'emergència climàtica que redueixi el més ràpidament possible a zero les emissions netes de gasos d'efecte hivernacle, començant per la recuperació de la llei contra el canvi climàtic anul·lada parcialment pel Constitucional.

- Per l'aprovació de la dació en pagament, reclamada per unanimitat pel Parlament, i la fixació d'un preu màxim al lloguer.

- Per l'acollida de refugiats, el tancament dels CIEs i la derogació de la llei d'estrangeria, fent de Catalunya un país veritablement d'acollida i sense ciutadania de segona.

- Per la recuperació de totes les lleis socials i impostos aprovats pel Parlament i tombats o suspesos pels tribunals espanyols.

- Per la derogació de la llei mordassa i la fi de la repressió policial i judicial contra les classes populars i el poble català.

